

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4749/2023
30.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Иване Рађеновић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари предлагача: АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивана Стајковић, адвокат из ..., против противника предлагача: Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу и Министарства одбране Републике Србије, кога заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1050/22 од 29.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија предлагача.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1050/22 од 29.09.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу Р1 87/22 од 03.03.2022. године обавезани су противници предлагача да предлагачима солидарно надокнаде трошкове поступка у износу од 169.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности решења до коначне исплате.

Допунским решењем Основног суда у Прокупљу Р1 87/22 од 30.03.2022. године допуњено је решење о трошковима поступка Р1 87/22 од 03.03.2022. године, тако што су обавезани противници предлагача да предлагачима на име накнаде трошкова поступка – састава жалбе, солидарно исплате износ од 27.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1050/22 од 29.09.2022. године преиначена су решења о трошковима поступка Основног суда у Прокупљу Р1 87/22 од 03.03.2022. године и допунско решење о трошковима поступка Основног суда у Прокупљу Р1 87/22 од 30.03.2022. године, тако што је наложено противницима предлагача Републици Србији и Министарству одбране Републике Србије, да предлагачима АА из ... и ББ из ..., солидарно плате на име трошкова ванпарничног поступка износ од 55.375,00 динара.

Против другостепеног решења, предлагачи су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, а ради разматрања правног интереса од општег интереса, питања о интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и због потребе новог тумачења права, са предлогом да се о истој одлучи у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку.

Закон о ванпарничном поступку у члану 30. став 2. прописује сходну примену Закона о парничном поступку, ако тим или другим законом није другачије одређено.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови које захтева одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предлагачи побијају другостепено решење, које се односи на трошкове ванпарничног поступка, а којим је преиначено првостепено решење о трошковима ванпарничног поступка, као и допунско решење о трошковима ванпарничног поступка.

Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, наведено не може бити предмет одлучивања по посебној ревизији. Одлука о трошковима доноси се према околностима сваког конкретног случаја па није подобна за уједначавање судске праксе, нити постоје други разлози да се одлучује по одредби чл. 404 Закона о парничном поступку. Ово нарочито имајући у виду да је реч о трошковима у ванпарничном поступку, који се води у интересу предлагача, те у којем се води рачуна о чињеници да се надокнађују само они трошкови који су заједнички за све учеснике, а да сваки учесник сноси своје трошкове поступка. Такав принцип условљен је природом правила ванпарничног поступка, што је прописано и одредбом члана 28. Закона о ванпарничном поступку, а који члан је другостепени суд применио.

Зато је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), а у вези са чланом 30. став 2. и 28. ст. 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88 и „Сл. гласник РС“, бр. 46/95..106/2015) одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. и члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) у вези са чланом 28. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88 и „Сл. гласник РС“, бр. 46/95..106/2015) и одлучио да ревизија није дозвољена.

Како је ревизија у конкретном случају изјављена против одлуке о трошковима поступка који представљају споредно потраживање, у смислу одредбе чл. 28 ст. 2

Закона о парничном поступку, то ревизија није дозвољена према врсти одлуке. Будући да није реч о имовинскоправним стварима, већ трошковима поступка као споредном тражењу, то ревизија није дозвољена ни према сходној примени одредбе чл. 27. Закона о ванпарничном поступку као могући правни лек у ванпарничном поступку.

Имајући наведено у виду, Врховни касациони суд одбацио је ревизију предлагача као недозвољену, као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић